

Del i. Derimod vil en Sum som denne, 200,000 Kr. aarlig stillet til Raadighed i 5 Aar, kunne udlaanes til og komme en Mængde ogsaa af de gamle Husmænd til gode.

Tanken er, at Laanene skulde ydes som Driftslaan. Allerede nu er man lidt inde paa denne Tanke, idet det Beløb, man giver til Uddeling af Præmier, nu for Tiden paa Steder i Landet gives som saakaldte betingede Præmielaan. Det er maaske ikke i den nøjeste Overensstemmelse med de Regler og Forudsætninger, hvorunder Bevillingen er given, men saaledes administreres den, idet det har vist sig, at der virkelig er Træng til Laan, hvorved vedkommende Husmand bliver sat i Stand til at foretage Forbedringer af sin Bedrift. De Forbedringer, som Husmændene tænke paa at faa gennemført ved Hjælp af saadanne Laan, skulde være Mergling, Dræning, Opførelse af Møddinghus og Ajlebeholder, Anskaffelse af Trækkekraft, f. Eks. islandske Heste, eller Indkøb af Kunstgødning. Laanene skulde være afdragsfrie det første Aar, men i øvrigt være Genstand for hurtig Afdragning, nemlig med 10 pCt. halvvaarlig, saa at de i Løbet af 6 Aar skulde være tilbagebetalte. Vi mente som en passende Rente at kunne sætte 3½ pCt. Hvis Staten, naar den laaner Penge, kommer til at betale omkring 4 pCt., hvad vi vel kunne vente, vil det sige, at Staten vil faa et Rentetab af ½ pCt., og det vil for de 200,000 Kr.s Vedkommende betyde et Rentetab af 1,000 Kr. Man vil altsaa se, at Staten vil paa denne Maade kunne yde en særdeles god Hjælp, der kunde bringe mange af Husmændene fremad med et meget lille Offer, kun 1,000 Kr. Hertil kommer saa maaske nogle enkelte Administrationsudgifter, som det forekommer mig passende kunde bæres halvt af Staten og halvt af Laantagerne. Saa vidt jeg ved, ere Husmændene villige til solidarisk at yde Garanti for en Del af Laanesummen. Der er, synes jeg, ingen Risiko ved at gaa med hertil, og det vil utvivlsomt kunne blive en udmærket Hjælp for mange af Husmændene.

Vi have igen i Aar stillet Forslag om, at de gamle Foredragsbevillinger til Landboforeninger og Husmandsforeninger skulle indsættes paa ny med et Beløb af 8,000 Kr. Den ærede Ordfører sagde, at i Fjor ved Finanslovens anden Behandling vare alle Partier i Finansudvalget enige om at stryge denne Bevilling, og det er meget rigtigt, vi gik med til det i Fjor, men det var et betydeligt Offer, vi bragte, og det

var med store Betæneligheder, vi gik med dertil. Men vi vare den Gang besjælede af den Tanke, at der skulde spares, og vi vilde ogsaa fra vor Side gerne være med til i Gerning at vise vor Beredvillighed til at spare. Vi mente det alvorligt med denne Sparsommelighed. Men senere hen paa Rigsdagssamlingen fik vi Indtryk af, at vi vare blevne lokkede i en Fælde, at den alvorlige Villie til Sparsommelighed ikke næredes fra anden Side. At Regeringspartiet ikke havde den alvorlige Villie til at spare, blev jeg overbevist om, den Gang Regeringspartiet fremkom med Forslag om at forhøje Udgiften til Militærmusikken med 160,000 Kr., og saa trak vi os tilbage. Jeg mener, at naar man føler sig lokket i en Fælde, skal man ikke være alt for hensynsfuld overfor dem, der have lokket en i Fælden. Derfor have vi nu stillet vort Ændringsforslag. Vi stillede det i Fjor til tredie Behandling, og vi gentage det i Aar, fordi det er en Bevilling, som efter vor Mening har gjort overordentlig megen Gavn, og som det er urigtigt at stryge. Det er ikke store Beløb, som kunne ydes til de enkelte Foreninger. F. Eks. i Jylland er der henved 400 Foreninger, og Jylland har vistnok faaet 1,600 Kr. som sin Part af denne Bevilling, det vil sige, at hver Forening faar 4 Kr. Det er naturligvis ikke ret meget, men det har den Betydning, at Modtagelsen af disse Statspenge opfordrer dem til at skyde til af deres egen Kasse, saa at de dække den væsentligste Del af Udgiften.

Jeg skal saa gøre nogle enkelte Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om Ukrudtets Bekæmpelse, og jeg skal her henvise til nogle Skrivelser, som vi have modtaget fra Landbrugsministeriet. Hvem der besøgte Ungskuet i Viborg sidste Aar, vil maaske der have lagt Mærke til, at der til den Planteavlsudstilling, som var knyttet til Ungskuet, fandtes en Afdeling med danske Ukrudtsplanter. Det var ikke mange, der besøgte den. Jeg havde Lejlighed til i 3 Dage at besøge Ungskuet, og jeg vil sige, at de overfedede jydse Hingste havde det meget ringe Interesse for mig at se paa, det er, synes jeg, et unaturligt Syn at se saa overfedede Dyr. Men derimod havde jeg den største Interesse af at besøge Planteavlsudstillingen, og navnlig den lille Afdeling af den, hvor man havde samlet 80 Ukrudtsplanter sammen. Det var for mig det interessanteste af denne Udstilling, men det var sørgeligt at se, at kun faa Mennesker skænkede den Opmærksomhed. Forholdet er dog,